

genævnet anser lokalplanens § 7, stk. 2, som et krav om, at det skal tilstræbes, at oprindelig fremtræden i videst muligt omfang fastholdes eller tilnærmes.

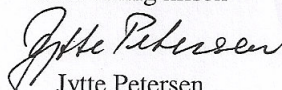
Naturklagenævnets opfattelse af, at bestemmelsen kan fraviges er ikke begrundet med, at bestemmelsen er upræcis og ikke kan håndhæves, men med, at bestemmelsen, der ikke kan forstås efter sin kategoriske ordlyd, men må forstås i lyset af hensigten med lokalplanen, sammenholdt med de øvrige tilkendegivelser i lokalplanen, ikke udgør et princip i planen.

Spørgsmålet om fortolkning opstår, når lokalplanbestemmelserne ikke har den beskrevne præcision og entydighed, men dog ikke ganske kan frakendes retsvirkning. Naturklagenævnet har ikke i afgørelsen givet udtryk for en opfattelse af, at der gælder et almindeligt princip om, at fortolkning altid skal ske til fordel for borgerne, men har haft til hensigt at oplyse, at nævnet i sin praksis om forståelse og rækkevidde af lokalplanbestemmelser ud fra almindelige fortolkningsprincipper og hensyn samt med udgangspunkt i, at en lokalplan er konciperet af kommunalbestyrelsen og typisk gør indgreb i grundejerens rettigheder over ejendommen, normalt vil vægte retsbeskyttelseshensynet tungt og derfor vælge den for grundejeren mindst byrdefulde forståelse i sager, hvor flere forståelser er mulige. Det bemærkes, at problemet typisk opstår i de situationer, hvor kommunen ønsker at håndhæve en lokalplanbestemmelse mod grundejerens ønske. Naturklagenævnet finder, at den retlige skønsudøvelse bør falde ens ud, uanset om kommunens og grundejerens interesser er sammenfaldende eller ej.

Det er Naturklagenævnet opfattelse, at nævnets praksis er i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige principper.

De udbedte sagsakter vedlægges.

Med venlig hilsen

Jytte Petersen

Fuldmægtig

Telefon direkte: 7254 1037